

PRODUCTES

▶ **Lenovo Ideapad 100S**

www.lenovo.com/Es. 199 euros

Un ordinador ideal per estudiar o fins i tot viatjar. I és que per un preu inferior als 200 euros tenim un equip amb Windows 10, disseny espartà però agradable, pantalla d'onze polzades amb resolució de 1366 x 768 píxels, processador Intel Atom Z3735F de quatre nuclis amb 2 GB de memòria RAM,

memòria interna de 32 GB i bateria de 8 hores de funcionament. Pesa menys d'un kilo i el gruix no supera els dos centímetres. Tres ports USB –un dels quals 3.0–, sortida HDMI, lector de targetes SD, Wifi i Bluetooth 4.0. Disponible a l'octubre.

▶ **Amazon Kindle Fire HD Kids Edition**

www.amazon.es. 140 euros

Deixar-li al teu fill petit un iPad pot ser molt bona idea: mira la pantalla, que brilla, i emet sons divertits, i deixa d'emprenyar. Però també pot ser una idea pèssima: li pot caure de les mans, o directament emprar-lo com a estri llancívola, bavejar-hi, etc. L'edició per a nens d'aquest Kindle Fire porta una funda extraprotectora de color blau o carabassa, pantalla de 6 polzades a 1200 x 800 píxels, icones gegants, control parental, accés gratuït d'un any al servei Kids unlimited d'Amazon, i garantia de dos anys de recanvi gratuït. No és tan mala idea.

MUNDANEUM

L'avi de la Viquipèdia

En pocs anys, kilos i kilos d'enciclopèdies han anat a les escombraries. Pesen molt i ocupen encara més... I han estat substituïdes per internet.

Quan jo vaig néixer, any amunt any avall, engegava el projecte de la Gran Enciclopèdia Catalana, que va publicar el seu primer volum el 1969. A casa, sense ser una família especialment il·lustrada –no hi havia cap membre amb estudis universitaris–, hi havia tres enciclopèdies. I era un plaer passar una tarda amb un volum, qualsevol, a la mà, i anar empassant-se de forma arbitrària continguts sorprenents, especialment els d'història.

Aleshores, la gent es creia el que deia la lletra impresa –sempre que no pertanyés a un fulletó o a una publicació periòdica–. I és que fa més de dos mil anys que hi ha compendis de saber que podríem qualificar d'enciclopèdies. El més conegut, entre el 1751 i el 1772, *l'Encyclopédie, ou dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers*, editada per Denis Diderot, amb l'ajut, en temes matemàtics de Jean le Rond d'Alembert. Fixem-nos en dos mots del títol: “diccionari” i “raonat”. L'enciclopèdia moderna és hereva del diccionari, l'ordre alfabètic que avui dia ens sembla d'allò més natural. Una manera com qualsevol altra d'ordenar. “Raonat” implica que no hi ha dogmes religiosos ni supersticions, tan sols lògica i

explicació dels coms i els perquès. No oblidem el paper gairebé monopolista dels jesuïtes en l'ensenyament a la França de l'antic règim.

Aquests dies els diaris ens estan recordant una iniciativa que, d'alguna manera, recorda el que serà el cercador de Google i la Viquipèdia actuals. El Mundaneum, un motor de cerca a mà creat a Brusel·les el 1895 i operatiu a partir del 1910. Els seus creadors, Paul Otlet i Henri La Fontaine, van crear la Classificació Decimal Universal (CDU) per la qual s'endrecen encara la majoria de les biblioteques del món.

Amb el suport del Govern belga, es van arribar a reunir uns 18 milions de fitxes en 15.000 calaixos de fusta de castanyer. La informació s'extreia de tota mena de suports documentals, es feia una fitxa sobre l'autor, i diverses sobre els continguts. La gent, per carta o telègraf, pagant una mòdica quantitat, podia fer consultes. N'arribaven unes 1.500 cada any. L'invent va declinar a mitjans dècada del 1930, quan el Govern belga va deixar de finançar la iniciativa. I la invasió nazi va acabar de rematar el projecte.

Actualment es conserva a la ciutat belga de Mons, com una mena de dinosaure de fusta i papers. De segur que continua sent més fiable que la Viquipèdia...

